

MANIFESTO DE ESQUERDA UNIDA-IU POLA REPÚBLICA, O FEDERALISMO, E O SOCIALISMO.

1.931 – 2.006: 75º Aniversario da proclamación da II República.

Neste ano, 2.006, conmemórase o 75º aniversario da proclamación da II República. A nosa obrigaón moral, científica e política é recordar o papel dos demócratas, do movemento obreiro e da esquerda, recuperando a memoria histórica de rebeldía política e loita social dos nosos pobos. É unha obrigaón respecto ao pasado: é o recoñecemento dun período de apertura democrática, de compromiso social e de vontade de construír unha España próspera e plural. Pero é tamén un compromiso respecto ao presente: é reivindicar que os valores que construíron a España seguen sendo plenamente vigentes hoxe tamén.

Fronte ao oscurantismo, a vontade dos poderes reais deses días de manter a España sojuzgada, sometida e na escuridade, a República foi tradicionalmente a loita pola democracia, as liberdades, os dereitos económico-sociais e autogobierno para as nacionalidades e rexións

Antonio Machado, foi un dos republicanos que nese día izaron a bandeira republicana, no Concello de Segovia. Escribe nun artigo publicado no 37:

“ Foi un día profundamente alegre, -moitos que xa eramos vellos non recordabamos outro máis alegre-, un día marabilloso en que a natureza e a historia parecían fundirse para vibrar xuntas no alma dos poetas e nos beizos dos nenos. A República viñera polos seus cabais, dun modo perfecto, como resultado dunhas eleccións...Desde aquel día - non séi se vivido ou soñado- ata o día de hoxe, en que vivimos demasiado espertos e nada soñadores, transcorreron seis anos repletos de realidades...eu resumiríaos cunhas poucas palabras. Uns cantos homes honrados tiveron a insólita e xenial ocorrencia de legislar atendidos a normas estrictamente morais, de gobernar no sentido esencial da historia, que é o do porvir. ...”

Hoxe, o pensamento republicano sae do ostracismo ao que foi sometido durante moito tempo en España. Son moitas as xentes que se senten republicanos e, significativamente, moitas mozas. A ruptura traumática mediante Golpe de Estado da II República, a Ditadura e posteriormente, a Transición Democrática e os seus consensos obrigados, fixeron que o republicanismo, como pensamento político, quedará como un elemento residual da nosa tradición política. Así se escribe a historia. Podemos compartir que a Monarquía contribuíu de xeito importante ao proceso de democratización, pero adolece dun grave problema de orixe: foi elixido polo propio dictador como o seu sucesor. E por encima diso, a restauración monárquica impediu o debate democrático sobre a nosa forma de Estado.

Para Esquerda Unida-IU a conmemoración da proclamación da II República Española ten un dobre obxectivo: dun lado reivindicar a memoria histórica democrática e socialista do noso pobo e doutro, reafirmar a vocación democrático-republicana

estrechamente unida ao federalismo político e ao socialismo. Non se trata dunha simple nostalgia ou da repetición ritual de consignas desligadas dunha práctica política real, senón a expresión dun convencimiento profundo: na España de hoxe, o réxime republicano é a mellor garantía para a defensa dos dereitos e liberdades democráticas, instrumento imprescindible para asegurar o autogoberno dos diversos pobos que compoñen o noso Estado e medio para superar os límites que a economía capitalista impón ao desenvolvemento efectivo dos dereitos sociais.

A loita pola República é un modo de materializar o noso convencimiento por outro mundo posible. O noso compromiso alternativo e transformador, a nosa vontade de cambiar este sistema, atopa no republicanismo unha expresión política concreta.

Algúns pensarán que mellor deixar as cousas como están, que non merece a pena reformar a Constitución para tan poucos beneficios prácticos; xa que o Rei é un figura meramente representativa. Co mesmo argumento de comodidade poderíamos dicir que as eleccións celebrábase cada oito anos ou quizais só unha vez. O cuestionamiento monárquico parte dun cuestionamiento de principios, de radicalidade democrática. Nun sistema monárquico, como o que establece a Constitución española, o acceso ao desempeño da Xefatura do Estado sométese a unhas normas de carácter excepcional, non só distintas senón ata contrarias ás que se establecen para o resto dos cargos públicos. Así, trátase dun cargo que non está aberto en principio a todos os cidadáns, senón soamente a algúns deles, e o acceso non se fai nin en virtude de mérito e capacidade nin en virtude dun mandato popular. Doutra banda, o desempeño é vitalicio, en contra da norma implícita no noso sistema constitucional de que os cargos públicos teñen unha duración limitada. En suma, estamos a favor da forma de goberno republicana. Ás veces o máis sinxelo, o máis concreto e o máis lóxico convértese no máis trasgresor.

O republicano non se esgota co cuestionamiento do monárquico. Isto só é unha parte do todo. Pode haber, e hainos, sistemas onde o Xefe de Estado é elixido formalmente polo pobo e con todo, a súa organización está viciada en termos democráticos. O poder non debe ser alleo ao cidadán e este débese organizar democráticamente.

A cultura republicana enlaza co máis innovador da nosa sociedade actual: a impugnación ao noso actual modelo social que secuestra o político aos cidadáns. Trata de situar ao cidadán como centro da acción política. De reactivar socialmente á cidadanía para que participe nos procesos de interese xeral. A democracia vive unha crise profunda. É preciso evitar o cada día máis palpable divorcio entre política e cidadanía que non só cuestiona ás institucións senón á mesma organización democrática da nosa sociedade. Os conflitos sociais que emerxen teñen dificultades para poder ser canalizados e expresados na actual organización política. É preciso establecer un novo renacemento da democracia. Un novo Renacemento cuxo fin é a repolitización da sociedade.

Por todo iso, Esquerda Unida-IU, chama ao conxunto dos homes e mulleres de esquerdas, ás e os demócratas, a defender a memoria -viva en tantas xeracións- dos valores republicanos, a rexeitar con firmeza as diversas manobras que pretenden

denigrar a realidade do que foi a II República Española e a propiciar unha estratexia común co obxectivo de conquistar a III República.

2.006, ANO POLA REPÚBLICA.

ESQUERDA UNIDA-IU